

Írta: Such Tamás

Megjelent a hír6.hu internetes portálon 2009.12.14.-én.

Rózsa Ibolya kerámiái a békéscsabai Lótusz Teázóban és Kávézóban

Vásárhelyről, egy erős agyag- és mesevilágból érkezett Csabára. S majd a kettőt összegyúrta, s így lett a mestersége címere: agyagozó szakkörvezető a Meseházban. Amikor nem tudja materiális eszközökkel kifejezni önmagát, akkor lép a verbalizáció akusztikus síkjára. Ír, felolvas, kockás a hasa: rózsza és ibolya. Köztünk él. Mese, mese, mátká... Az ingó-bingó rózsának még a telefonszámában is benne van a 77, de a többit nem áruljuk el. Rózsa Ibolyával beszélgetünk.

- Szúr és kedves?
- Ez most találós kérdés?
- Ühüm.
- Süni?
- Ja... a süni tényleg kedves, amikor simogatják a tüskéit.
- Nem tudom... nem szoktam simogatni.
- Na jó... egyszer, egy társaságban így mutatkoztál be: a rózsza - szúr, az ibolya - kedves. Majd folytattad, hogy a neved kettőssége módfelett is illik rád. És valóban egyszer egy nagyon nagy komoly felnőtt vagy, másszor pedig egy nagyon nagy vidám gyerek.
- ...
- A kerámiáidon zömmel mesefigurákat ábrázolsz, sok népiös mesét is írtál már.
- Úgy gondolom, a mesékben van az igazság. A népmese az egyik legősibb irodalmi műfaj. Bennük van a bölcsesség, tanítanak, és erőt meríthetünk belőlük. Na, és a végén mindig diadalt arat a jó, a rossz pedig elnyeri méltó büntetését.

- Míg az élet...
- Az az, azonban a mesék ellenpontoszák azt.

- A kiállítás megnyitódón, mielőtt felolvastad volna az egyik mesédet, szabadkozta, hogy nem olvasod fel, mert tájszólásban íródott. Aztán szerencsére meggyőztünk, hogy pont ez a jó benne.
- Igen, mert Békéscsabán nem szeretik az ő-ző nyelvjárást. Sokan már szóltak érte.
- Pfff.
- Én is sajnálom, mert ez nagyon szép dialektika.

- Szóval a mesék - derűsek, azonban a verseid, amiket olvastam: mély lélektanról, illetve a mélylélektanról tanúskodnak. Rózsa és ibolya...
- A versek megtévesztőek. Mert nagyon sok verset írtam húsz-harminc éves koromban. És megesett, hogy egy hatvanéves antológiai szerzőtársam egészen addig, míg nem találkoztunk személyesen: azt hitte kortársak vagyunk. Ez egy ilyen repülő.

A kiállítást megnyitotta: Baji Miklós Zoltán, intermediális művész. Lótusz Teázó és Kávézó, Békéscsaba, Kinizsi utca 7-9. A tárlat megtekinthető Újévig.

[Az eredeti megjelenés megtekintése](#)